

"Ó, ha nekünk gyermekünk volna!"

A késlekedő gyermekáldás háttérében meghúzódó lehetséges lelki gátak; megoldandó belső feladatok, próbatételek a szülővé válás útján. Gondolatok egy-egy klasszikus mese szimbolikus üzeneteit követve.

Egyszer volt, hol nem volt...

"Élt egyszer, réges-régen, egy király meg egy királyné, szerették egymást, népük is szerette őket, gond, baj, betegség sosem szakadt rájuk, de hiába volt meg mindenük, hiába termett nekik hét határ, hiába álltak válogatott paripák az istállójukban, hiába virultak a világ legszebb virágai a kertjükben, a szívük tele volt bánattal, napestig csak azt sóhajtozták:

- Ó, ha nekünk gyerekünk volna! –
De bármennyit sóhajtoztak, bárhogyan búsultak, nem teljesedett a kívánságuk. Már-már letettek a reményről is, alig szóltak már egymáshoz, mert ugyan, mit is szólhattak volna a bánatukon kívül.

A király magányosan járta az erdeit, de vadat sosem ejtett, a királyné meg egyre csak a kertjében tartózkodott, mintha sok dolga volna a világszép virágaival, pedig igazából rájuk sem tekintett, csak üldögélt a halastó partján és búslakodott.

Egyszer, ahogy megint ott szomorkodik a kőpadon, váratlanul loccsan egyet a víz, egy öreg béka ugrik ki a partra, odatotyog a királyné elé és ezt mondja:

- Ne búsulj tovább, szépséges királyné! Azért jöttem ide hozzád, hogy a tudodra adjam, betelik végre szíved vágya, nem múlik el egy egész esztendő és lányod fog születni.

Úgy is lett minden, ahogyan az öreg béka megjósolta, a királynénak lánya született, hanem az olyan gyönyörű volt, hogy a király azt sem tudta, hova legyen örömeiben."

Így kezdődik a jól ismert Grimm mese, a Csipkerózsika. A kétségbeesett várakozás reménytelenségét az öreg béka megjelenése töri meg, ő nyitja meg a kaput a régen várt kislány születése előtt.

Ki ő? Mit jelent a béka mint szimbólum?

Kétéltű természete révén összeköti a víz és a szárazföld világát, közvetítő az érzelmek és az anyagi létezés között. Termékenységét idéz a terméketlen talajon. A béka maga a változás, az átalakulás megtestesítője, elég, ha az ebihal állapot és a kifejlett példány közti óriási különbségre gondolunk. Ugyanakkor vallási szimbólumként és a magyar népmesék szereplőjeként sokszor negatív tulajdonságok hordozója. Tisztátalan lelkek jelképe, bujaság, állatias ösztönök megtestesítője, boszorkányok kísérője, ördögi figura. Külleme is kiválthat ellenérzést; sokan a valóságban is viszolygást élnek meg a békával, különösen a varangyokkal kapcsolatban.

Mit üzen számunkra ma a béka szimbóluma?

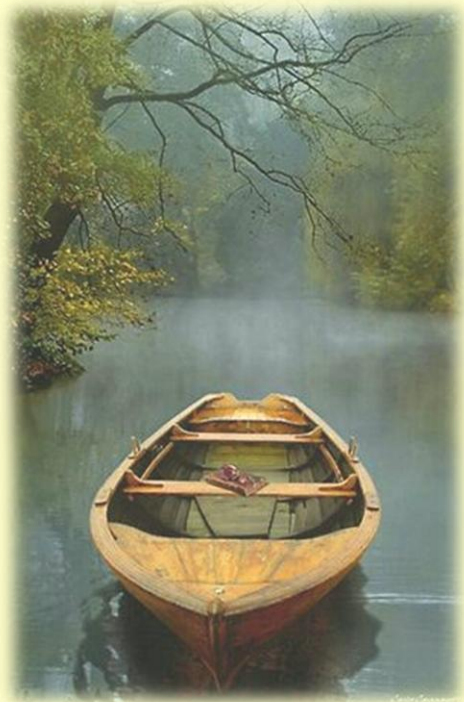
Mit üzen abban a sóvárgó, reménytelennek látszó élethelyzetben, amikor minden igyekezet ellenére sem érkezik meg a vágyott gyermek és egy pár a meddőség árnyékával küzd hónapról hónapra?

Amikor vélhetően lelki ok miatt késik a baba, vagy az okok között a lelki tartalmak is szerepet játszhatnak, az emésztő, egyértelmű vágyakozás mellett valamiféle tudattalan belső ellenállás is jelen van. A sok határozott Igen mellett, a mélyben, lelkünk egyik önmagunk elől is eldugott szobájában ott lapulhat egy ismeretlen Nem; és ez az egyetlen pici Nem talán pont elég ahhoz, hogy elzárja a természetes folyamat, a megtermékenyülés és a születés útját.

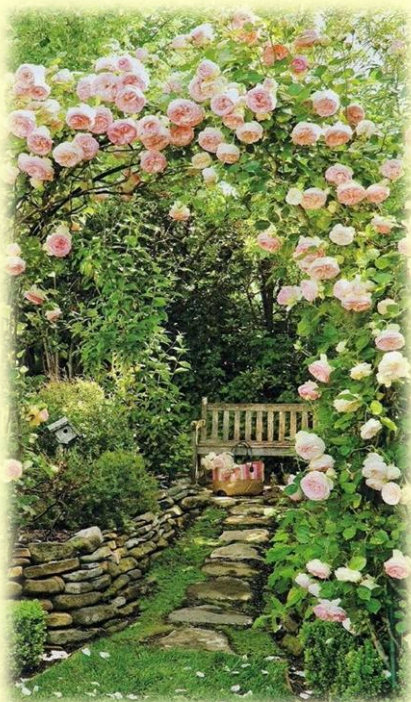
A mesebeli béka erre a bennünk rejlő kettősségre figyelmeztet. Talán szólít elmerülni az érzelmeink világában, felfedezni a felszín alatt ható, tudattalan készletéseinket, megismerni és elfogadni saját árnyékos oldalunkat, negatívnak tartott tulajdonságainkat.

Talán arra hívja fel a figyelmet, hogy értsük meg a változások természetességét; nézzünk rá, milyen érzelmeink vannak az átalakulásokkal, váltásokkal kapcsolatban; hogyan viseljük a veszteségeket, gátol-e minket túlzott irányítási vágy, bizalmatlanság vagy rá merjük-e bízni magunkat a természet folyamataira.

Ahány ember, annyi különböző válasz, annyi különböző történet.

Az önismereti munka, a különböző lelki utak, különféle terápiák ebben a helyzetben, azon túl, hogy lehetőséget adhatnak az esetleges belső gát feloldására, a kiegyensúlyozott szülővé válásra készítnek fel, hiszen a meddőség hátterében lévő lelki ok feldolgozás hiányában a későbbi életünkben is tovább munkálna, mint nehezítő, belső körülmény. A mindannyiunkban jelenlévő, különböző negatív programok legjobb szándékunk és akaratumk ellenére is megnehezíthetik születendő gyermekünk és a magunk sorsát is.

A következő részekben ezekről a programokról gondolkodunk együtt, olyan klasszikus mesék mentén, amelyek hosszan és reménytelenül gyermekekre vágyó szülők történetével indulnak.

A mesék, a meseértelmezések pszichológiai jelentősége köztudottan hatalmas, bár napjainkban a klasszikus történeteket szinte kiszorítja a mai divatos, modern sokféleség, a tévé és az internet által közvetített áttekinthetetlen minőségű és mennyiségű meseáradat. Ennek ellenére egyre több lelki segítő irányzat merít a régi történetek erejéből. Kifejezetten a felnőttek számára kidolgozott meseterápián túl egyéb vizualizációs gyakorlatok, önismereti feladatok is épülhetnek gyerekkorunk mágikus történeteire.

Nem vagyok meseterapeuta, ám életvezetési tanácsadóként és kineziológusként a stresszoldási folyamatokban van úgy, hogy segítségül hívom a mesék világát; olyan alkalmakkor, amikor a bennünk élő gyermek hangja ezen a nyelven válik jobban hallhatóvá és amikor Őt kell megszólítani.

A régi, szájról-szájra terjedő történetek mélyen gyökerező, ősi szimbólumokkal kommunikálnak. Ez a nyelv a tudattalan nyelve, így közvetlenül hat. Segít a gyermeki léleknek a váltakozó, sokszor kaotikus érzelmei közötti eligazodásban. Szétválasztja a jót a rossztól, valamiféle rendet kínál, ezáltal csökkenti a belső feszültséget, oldja a szorongást, utat mutat.

A mesék által közvetített világképben a boldog jövő minden esetben elérhető, még ha az odavezető út tele van is megpróbáltatásokkal, de ezek sem leküzdhetetlen sorscsapások, hanem, ha nehezen is, de mindig megoldható feladatok, próbatételek.

A legtöbb mesetörténet az önállósodás hőstörténete, melyben a gyermek elhagyva a szülői házat, kalandok során át képessé válik a felnőtt élet kialakítására. A valóságban a szülő-gyerek kapcsolatok egyik legmegterhelőbb érzelmi helyzete a leválás folyamata. Talán ennek kapcsán fedezhető fel leginkább a szülői érzelmi csomag, a mi "hamubasült pogácsánk".

Amikor mesét olvasunk, mindig a gyerekekkel, a legkisebb királyfival, a királykisasszonnyal azonosulunk, a szülők szerepe háttértörténet, sokszor elnagyolt, viszont meghatározó alap.

A következő fejezetekben saját lelkünk gyermeki részével induljunk kalandra, felfedezni a mesék szövetében, a háttérben lévő mágikus szülők alakját.

Antall Gabriella

A Csillagkuckó Alternatív Termékenységi

Központ

pszichológiai és életvezetési tanácsadója,

kineziológusa

www.csillagkucko.hu